

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj P-83/2023-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari prvotужiteljice Nathalie Korparić i drugotужiteljice Ivanke Korparić, obje iz Slavonskog Broda, Zagrebačka 165, zastupanih po punomoćnici Almi Opačak, odvjetnici u Slavonskom Brodu, protiv tuženika APS DELTA S.A., iz Luksemburga, zastupanog po punomoćniku Mislavu Bistroviću, odvjetniku u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 13. svibnja 2026. godine, a presude javno objavljene dana 19. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljica koji glasi:
"Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj Ovr-385/2018 (sada Ovr-455/2021) od 10. travnja 2018. godine, koja se vodi radi naplate tražbine na temelju ovršne isprave – Ugovora o namjenskom kreditu br. 657/04 od 15. prosinca 2004. godine, solemniziranog po javnom bilježniku Ruži Medunić u Slavonskom Brodu pod brojem Ou-609/04."
- II. Svaka strana snosi svoj trošak parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljice u tužbi navode da su Zaključkom Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Ovr-455/2021-32 od 16. siječnja 2023. godine upućene u parnicu

radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Ističu da je ovršna isprava Ugovor o namjenskom kreditu br. 657/04 od 15. prosinca 2004. sklopljen između Zagrebačke banke d.d. kao kreditora i prvotužiteljice kao korisnice kredita. Navode da su tijekom ovršnog postupka osporile tražbinu tuženika kao pravnog slijednika banke jer smatraju da su pojedine odredbe Ugovora ništetne, osobito u pogledu promjenjive kamatne stope koja se mijenjala jednostranom odlukom banke bez jasnih kriterija. Prvotužiteljica tvrdi da je ugovor bio tipski, po modelu "uzmi ili ostavi", te da nije imala mogućnost pregovaranja. Također se pozivaju na presude u predmetu "Potrošač" vezane uz kolektivnu zaštitu interesa potrošača, tvrdeći da banka nije informirala korisnika o bitnim parametrima za promjenu kamate, što je dovelo do neravnoteže u pravima. Zbog navedenog smatraju da tražbina u ovršnom postupku nije istinita te da pravni prednik tuženika nije mogao prenijeti na tuženika potraživanje u visini koja ne postoji.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije jer tuženik nije sklopio ugovor s tužiteljicama, već je na njega prenesena dospjela tražbina nakon raskida ugovora od strane banke. Navodi da je tražbina ustupljena Trostranim ugovorom o ustupu i prijenosu tražbina od 30. svibnja 2017. Smatra navode o osporavanju duga paušalnim i nepotkrijepljenim dokazima, napominjući da je teret dokaza na tužiteljicama. Ističe prigovor zastare za eventualno preplaćene iznose. Naglašava da je Ugovor o kreditu solemniziran i ima snagu javne isprave, te da se ništetnost jedne odredbe ne odnosi na cijeli ugovor. Navodi da se tužiteljice ne mogu pozivati na kolektivne presude za CHF kredite jer je ovaj kredit u valuti EUR. Tvrdi da je ugovaranje promjenjive kamatne stope dopušteno i da je tužiteljica kao potpuno poslovno sposobna osoba razumjela smisao ugovora koji joj je objasnio i javni bilježnik. Konačno, osporava svojstvo potrošača tužiteljicama jer su sredstva korištena za dogradnju kuće s 4 etaže, što sugerira poduzetničku svrhu (iznajmljivanje).
3. Tužiteljice u podnesku od 5. studenog 2024. godine očituju se na navode tuženika, ističući da je prigovor nedostatka legitimacije neosnovan jer su upravo one kao ovršenice upućene na parnicu protiv tuženika kao ovrhovoditelja. Pozivaju se na presudu Vrhovnog suda RH Rev 861/2022-2 prema kojoj je dopušteno u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom isticati ništetnost odredbi potrošačkog ugovora koji je ovršna isprava. Navode da tražbina po osnovi ništetnih odredbi o kamati i valuti ne postoji, pa nije mogla biti niti cedirana. U pogledu svojstva potrošača, tvrde da nekretnina služi isključivo za stanovanje više obitelji (roditelji i djeca) u etažiranim cjelinama, a ne u poduzetničke svrhe.
4. U ovom predmetu nije sporno da je između prvotužiteljice i Zagrebačke banke d.d. sklopljen Ugovor o namjenskom kreditu br. 657/04 dana 15. prosinca 2004. godine na iznos od 36.000,00 EUR. Nije sporno da je tražbina iz tog ugovora ustupljena tuženiku APS DELTA S.A. Trostranim ugovorom o ustupu od 30. svibnja 2017. Nije sporno da se vodi ovršni postupak pod poslovnim brojem Ovr-455/2021 u kojem su tužiteljice upućene na ovu parnicu.

5. Sporna je dopuštenost predmetne ovrhe, visina dospjele tražbine s obzirom na navodnu ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, te je li tužiteljica zbog primjene tih odredbi bila više zadužena.
6. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao sljedeće dokaze: Zaključak Općinskog suda u Slavonskom Brodu br. Ovr-455/2021-32, Ugovor o namjenskom kreditu br. 657/04, Trostrani ugovor o ustupu i prijenosu tražbina, izvadak iz poslovnih knjiga tuženika, dokumentaciju Zagrebačke banke d.d. (knjigovodstvenu karticu, specifikaciju uplata, obavijesti o promjeni kamata). Provedeno je financijsko vještačenje po vještaku mr. sc. Filipu Toliću. Izvršen je uvid u spis Ovr-455/2021.
7. Uvidom u Ugovor o namjenskom kreditu br. 657/04 utvrđeno je da je kredit odobren u iznosu od 36.000,00 EUR s rokom otplate od 360 mjeseci, uz ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu koja je na dan sklapanja iznosila 6,80% godišnje. Kao sredstvo osiguranja zasnovano je založno pravo na nekretninama u vlasništvu tužiteljica.
8. Uvidom u Trostrani ugovor o ustupu i prijenosu tražbina sklopljen dana 30. svibnja 2017. godine utvrđeno je da su isti sklopili Zagrebačka banka dioničko društvo kao ustupitelj, APS Delta s.r.o. kao primatelj i ustupitelj te APS Delta S.A. kao primatelj. Predmet navedenog ugovora je ustupanje i prijenos novčane tražbine Zagrebačke banke d.d. i svih sporednih prava koja proizlaze iz Ugovora o namjenskom kreditu broj 657/04 od 15. prosinca 2004. godine, sklopljenog s dužnicima Nathalie Korparić i Dragomirom Korparićem, a koji obuhvaća potraživanje u iznosu od 36.000,00 EUR uz pripadajuće kamate i instrumente osiguranja.
9. Uvidom u spis Ovr-455/2021 utvrđeno je da je ovrha određena rješenjem od 10. travnja 2018. godine radi naplate novčane tražbine tuženika kao ovrhovoditelja. Tužiteljice su tijekom postupka osporile visinu tražbine pozivajući se na ništetnost odredbi o kamati, nakon čega je ovršni sud odgodio ovrhu i uputio ih u parnicu.
10. Sud je odredio financijsko vještačenje te iz nalaza i mišljenja vještaka Filipa Tolića od 12. ožujka 2025. godine proizlazi da je vještačenje obavljeno na temelju cjelokupne dostupne dokumentacije iz spisa. Vještak je utvrdio da je banka tijekom otplate kredita primjenjivala kamatne stope koje su bile jednake ili čak niže od početno ugovorene (npr. 6,50% i 5,90%). Utvrđeno je da ne postoje pretplate (više plaćeni iznosi) po osnovi promjenjive kamatne stope tijekom razdoblja u kojem je tužiteljica izmirivala obveze. Naprotiv, nastale su tzv. "potplate" jer je primjenjivana niža stopa. Vještak navodi da je tužiteljica od početka otplate neredovno izmirivala obveze, a zadnja evidentirana uplata bila je 2. srpnja 2007. godine, kojom su zatvorene obveze dospjele do 1. ožujka 2007. Banka je raskinula ugovor 21. listopada 2011. godine zbog neplaćanja.
11. Tužiteljice su podnijele prigovore na nalaz vještaka, tvrdeći da su podaci banke nepotpuni te da je banka i nakon raskida ugovora plijenila sredstva putem trajnog naloga s tekućeg računa prvotužiteljice. Zbog toga je sud zatražio dopunu vještačenja i dodatne podatke od banke.
12. U dopuni vještačenja (očitovanja od 21. svibnja 2025. i 15. studenog 2025.) vještak je ostao kod prvotnog nalaza. Naveo je da u naknadno zaprimljenoj dokumentaciji banke nisu zabilježene uplate koje bi promijenile obračun

- duga po kreditu. Istaknuo je da su dvije uplate iz 2007. godine (100,00 kn i 200,00 kn) korištene za zatvaranje naknada i zateznih kamata po tekućem računu koji je bio u stalnom minusu, a ne za otplatu kredita.
13. Vještak je saslušan usmeno pred sudom na glavnoj raspravi 13. svibnja 2026. godine. Ponovio je da je obračun napravio sukladno zadatku suda za razdoblje do otkaza ugovora te da dokumentacija banke sadrži sve relevantne uplate po kreditu. Naglasio je da nema dokaza o uplatama nakon 2011. godine koje bi se odnosile na predmetni kredit.
  14. Sud je zatražio podatke od Zagrebačke banke d.d. o prometu po tekućem računu prvotужiteljice. Iz podnesaka Zagrebačke banke d.d. od 11. rujna 2025. i 17. rujna 2025. godine (obrađeno u vještačenju i očitovanju vještaka) proizlazi da je dostavljen traženi promet za razdoblje od 2007. do 2010. godine. Iz tih podataka razvidno je da su sredstva na računu bila nedostatna i da su se koristila za podmirenje troškova samog računa, a ne za otplatu ugovorenog kredita koji je predmet spora.
  15. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka jer je izrađen na stručan, objektivan i transparentan način, temeljen na cjelokupnoj knjigovodstvenoj dokumentaciji. Vještak je detaljno obrazložio zašto smatra da nema preplata i zašto navodi tužiteljica o pljenidbi sredstava nakon 2011. godine nisu potkrijepljeni dokumentacijom banke.
  16. Prema članku 50. stavku 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24 dalje: OZ) , ovršenik može izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrsi iz taksativno navedenih razloga. U konkretnom slučaju relevantna je točka 9. navedenog članka, koja dopušta pobijanje ovrhe ako je tražbina prestala na temelju činjenice nastale nakon sastavljanja ovršne isprave, te točka 11. ako je nastupila zastara tražbine. Budući da su tužiteljice osporile visinu duga i dospelost, sud ih je sukladno članku 51. stavku 3. OZ-a uputio u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom kako bi se te sporne činjenice utvrdile u kontradiktornom postupku. Procesno je dopušteno u ovakvoj parnici isticati i ništetnost odredbi potrošačkog ugovora koji je ovršna isprava, što potvrđuje sudska praksa Vrhovnog suda RH (npr. Rev 861/2022-2).
  17. Temelj za ispitivanje valjanosti Ugovora o kreditu nalazi se u članku 322. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023 i 155/2023 dalje: ZOO-a), koji propisuje da je ugovor protivan Ustavu, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan. Tužiteljice su posebno upirale na ništetnost odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, pozivajući se na članke 269. do 272. ZOO-a, prema kojima činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva, jer u protivnom nastupa ništetnost ugovora. Također, članak 296. stavak 1. ZOO-a propisuje ništetnost odredbi općih uvjeta ugovora koje uzrokuju značajnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača. Bitno je naglasiti da sukladno članku 327. stavku 1. ZOO-a, sud na ništetnost pazi po službenoj dužnosti. Iako sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti, u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom teret dokazivanja činjenica o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva leži na tužiteljicama. One su morale dokazati ne samo da su određene odredbe o kamati nejasne, već i da je njihova primjena dovela

do toga da je tražbina tuženika iskazana u visini koja ne postoji ili da su one preplatile dug. Sud je stoga na prijedlog tužiteljica proveo financijsko vještačenje kako bi utvrdio je li primjena spornih odredbi o kamati uistinu oštetila tužiteljice.

18. Na temelju provedenog dokaznog postupka i nalaza vještaka, sud je utvrdio da banka nije primjenjivala kamatne stope više od početno ugovorenih, već su one bile jednake ili niže (npr. 5,90% u odnosu na ugovorenih 6,80%). Slijedom toga, u ovom konkretnom slučaju nije nastala nikakva preplata koja bi utjecala na prestanak tražbine ili dospelost duga. Budući da su tužiteljice prestale plaćati anuitete još 2007. godine, tražbina je dospjela zbog njihove neredovitosti, a ne zbog primjene navodno ništetnih odredbi, pa nema zakonskih razloga iz članka 50. OZ-a da se ovrha proglasi nedopuštenom.
19. Zaključno, sud na temelju utvrđenih činjenica nije našao razloge da se ovrha proglasi nedopuštenom. Iako su se tužiteljice pozivale na ništetnost odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, vještačenjem je utvrđeno da banka nije primjenjivala stope koje bi dovele do preplate, već su stope često bile povoljnije od početno ugovorene. Tvrdnje o naknadnim uplatama putem trajnog naloga nisu dokazane dokumentacijom banke niti vještačenjem. Slijedom navedenog, tražbina tuženika je dospjela i osnovana na temelju valjane ovršne isprave, zbog čega je tužbeni zahtjev valjalo odbiti.
20. Odluka o troškovima temelji se na činjenici da tužiteljice nisu uspjele u sporu. Međutim, tuženik nije dostavio specificirani zahtjev za troškovima do okončanja glavne rasprave, pa mu isti, unatoč uspjehu, nisu niti dosuđeni sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku. Stoga je odlučeno da svaka strana snosi svoj trošak.
21. Slijedom svega naprijed izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

Slavonski Brod, 19. lipnja 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:

1. tužiteljice po punomoćnici
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-a2f73**

Kontrolni broj: **04b2e-b49d3-aba6d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Miranda Gavrić Jularić, O=OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.